

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 21Csp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124339625
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mičková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2026:6124339625.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Dagmar Mičkovou, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E., pr. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s. r. o., so sídlom Stankovany 549, 034 92 Stankovany, IČO: 55 962 165, v konaní o zaplatenie 26.538,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 01.07.2024 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 33 061,14 EUR spolu s príslušenstvom titulom nesplatenia peňažných prostriedkov vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.
2. Žaloba bola pôvodne doručená Okresnému súdu Banská Bystrica.

3. Žalobu tunajšiemu súdu, ako príslušnému súdu na jej prejednanie v zmysle ust. § 10 ods. 3 a ust. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v spojení s ust. § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku postúpil Okresný súd Banská Bystrica, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní.

4. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 3463986 7 03 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 3463986703 zo dňa 06.04.2018, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanému medziúver č. 3463986 1 05 vo výške 30.000,00 EUR. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 241,61 EUR, ktoré bol povinný uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 76,86 EUR a 5,99 % p. a. úrok za medziúver vo výške 149,75 EUR a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 15,- eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru, poplatok z poistenia a vklady na konto sporenia. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia, ako splátku úroku z medziúveru, preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V., bod 5. 3. zmluvy o úvere.

5. Žalovaný porušil zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestal riadne a včas splácať. Listom zo dňa 02.11.2022 žalobca vyzval žalovaného na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať

splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 19.12.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 06.06.2024 vyzval žalovaného na plnenie, no žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

6. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval časť nasporenej sumy vo výške 2 967,15 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 30.000,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 27 032,85 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (19.12.2022), predstavuje sumu vo výške 29 342,34 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 27 032,75 EUR a z nezaplatených 5,99 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 30 000,00 EUR do 19.12.2022 spolu vo výške 2 114,49 EUR a z nezaplateného poistného v sume 195,- eur. Žalobca žalobou neuplatnil sumu nezaplatených poplatkov celkovo vo výške 60,00 EUR.

7. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, žalovaní uskutočnili vklady v celkovej výške 688,86 EUR. Žalovaná suma vo výške 33 061,14 EUR, vyčíslená k 20.03.2024, pozostáva z: istiny 26 343,99 EUR – istina vo výške 27 032,85 EUR znížená o vklady vo výške 688,86 EUR, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (19.12.2022) vo výške 2 114,49 EUR, nezaplatených poplatkov za poistné v sume 195,- eur, 5,99% p. a. úroku za úver od 20.12.2022 do 20.03.2024 vo výške 2 024,61 EUR, 7 % p. a. úroku z omeškania od 20.12.2022 do 20.03.2024 vo výške 2 383,05 EUR.

8. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 18.06.2024 vyzval žalobcu, aby predložil dôkazy, akým spôsobom žalobca postupoval pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, t.j. aby žalobca predložil súdu údaje o zistených príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného ako spotrebiteľa, resp. uviedol a preukázal či žalobca prihladol ma údaje z príslušnej databázy alebo registra vedeného pre účely posudzovania schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica uviedol, že pri schvaľovaní predmetného úveru postupoval v zmysle vtedy platnej a účinnej legislatívy a platných podmienok poskytovania úverov. Schopnosť žalovaného plniť si svoje finančné záväzky bola preskúmaná na základe potvrdenia o príjme pre zamestnancov zo dňa 22.02.2018. Žalobca zároveň preveril výšku záväzkov žalovaného a to vykonaním dopytu do registrov SRBI/NRKI a tiež v registri Sociálnej poisťovne, čím bolo zistené, že žalovaný má vyhovujúcu platobnú disciplínu. Na základe uvedených podkladov mal žalobca za preukázané, že čistý príjem žalovaného predstavuje sumu vo výške 702,64 EUR. Žalobca v rámci skúmania príjmu ďalej zohľadňoval aj náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného v celkovej výške 200,00 EUR, čo korešponduje so sumou životného minima ustanovenú opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 196/2018 Z. z. ku dňu podania žiadosti o úver, resp. podpisu zmluvy o úvere sumu. Na základe predložených listinných dôkazov mal žalobca za preukázané, že žalovaný je slobodný a nemá žiadne nezaopatrené deti. Žalobca mal ďalej z predložených listinných dôkazov za preukázané, že pracovný pomer žalovaného u zamestnávateľa: F. G., G., H.: XX XXX XXX, G. G. I. F. X, XXX XX J. K. J. je uzatvorený 04.02.2013 na dobu neurčitú. Žalobca ďalej zohľadnil požadovanú rezervu NBS v celkovej výške 75,40 EUR, aktuálne záväzky v celkovej výške 89,59 EUR a budúcu splátku v Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. vo výške 256,87 EUR. Na základe uvedeného mal žalobca za preukázané, že suma výdavkov žalovaného predstavuje sumu v celkovej výške 621,86 EUR. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že po započítaní všetkých výdavkov žalovaného, zostatok čistého príjmu predstavoval kladný zostatok vo výške 80,78 EUR. Na základe uvedeného žalobca vypočítal ukazovateľ schopnosti žalovaného splácať úver (bonita) nasledovne: $(200,00 \text{ EUR} + 75,40 \text{ EUR} + 89,59 \text{ EUR} + 256,87 \text{ EUR}) : 702,64 \text{ EUR} = 0,8850$, tzn. Žalovaný bol v čase posudzovania Žiadosti o úver bonitný (hodnota ukazovateľa schopnosti Žalovaného v 1. rade splácať úver neprekročila hodnotu 1), bonita bola > 0 .

10. Podaním doručeným upomínaciemu súdu žalobca opravil návrh na výzvu súdu a uviedol, že žalovaný od poskytnutia úveru uhradil na riadnych úrokoch za úver sumu vo výške 6 301,37 EUR. Podľa amortizačnej tabuľky, ktorá je prílohou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3463986 7 03 zo dňa 06.04.2018, mal žalovaný do predpokladaného dátumu splatenia celého úveru, t.j. k 15.05.2038 zaplatiť na riadnych úrokoch sumu vo výške 24 918,63 EUR. Žalobca si žalobou už uplatnil sumu 4 139,10 EUR

(t. j. sumu nezaplatených úrokov za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 2 114,49 EUR a sumu nezaplatených úrokov za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti od 20.12.2022 do 20.03.204 v celkovej výške 2 024,61 EUR). Úrok z istiny vo výške, aký by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí s prihladnutím na čiastočné úhrady žalovaného je vo výške 14 478,16 EUR (predpísané úroky 24 918,63 – zaplatená suma na úrokoch 6 301,37 EUR – už uplatnená suma v žalobe 4 139,10 EUR). Žalobca opravil návrh na vydanie platobného rozkazu nasledovne: žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 26 343,99 EUR, úrokov za úver vo výške 2 114,49 EUR, poplatky vo výške 195,00 EUR, 5,99% p. a. úrok za úver od 20.12.2022 do 20.3.2024 vo výške 2 024,61 EUR, 7,00 % p. a. úrok z omeškania od 20.12.2022 do 20.3.2024 vo výške 2 383,05 EUR, 5,99 % p. a. úrok za úver zo sumy 26 343,99 EUR od 21.03.2024 do zaplataenia, najviac do sumy 14 478,16 EUR, 7,00 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 26 538,99 EUR od 21.03.2024 do zaplataenia, trovy konania a to všetko do 15 dní po doručení platobného rozkazu na účet žalobcu IBAN:G., BIC - kód banky: L..

11. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 02.12.2024 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor v zákonnej lehote a uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplataením úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Podľa názoru žalovaného žalobca nezapočítal do celkovej čiastky spojenej so zaplataením úveru poplatok za poistenie a keďže poistenie nebolo zahrnuté do výpočtu RPMN, zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ Zároveň, žalovaný navrhol, aby konajúci súd podrobil uvedenú zmluvu o úvere súdnemu prieskumu, či neobsahuje aj iné obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uviedol, že ak súd vyhodnotí, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, jednak z dôvodu, že žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a jednak pre absenciu obligatórných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona, žalovaný nebol ku dňu vyhotovenia listu zo dňa 09.06.2023 „UPOZORNENIE NA VYHLÁSENIE MIMORIADNEJ SPLATNOSTI“ v omeškaní so žiadnou splátkou nakoľko bol povinný uhrádzať, len splátky istiny poskytnutého úveru. Preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a predžalobnú výzvy v zmysle § 53 ods. 9 ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a teda neexistenciu omeškania pre povinnosť splácať len splátky istiny potvrdil aj Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 26.10.2022 sp. zn. 6CoCsp/25/2022, v ktorom uviedol nasledovne: „Nakoľko je poskytnutý úver v predmetnej veci bezúročný a bez poplatkov, a to už od začiatku vzniku právneho vzťahu, keď určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere má deklaratórnu povahu, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru o tom, že žalovaní mali zaplatiť len sumu 10.000 eur v 90 splátkach, a teda po 111,1 eur. Z uvedeného, vzhľadom na to, že žalovaní zaplatili ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti sumu 6.601,52 eur (pričom mali zaplatiť len sumu 4.999,95 eur) vyplývalo, že v čase zosplataenia úveru k 15.07.2019 žalovaní neboli v omeškaní 3 mesiace. Žalovaní neboli v omeškaní ani ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď zaplatili 8.626,52 eur a mali zaplatiť len sumu 8.555,47 eur. Súd prvej inštancie preto správne žalobu žalobcu v napadnutom výroku II. zamietol.“ Keďže upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú uvedenie konkrétnej mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia je žaloba nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplataenej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový

význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatnenú. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatnenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok.

12. Žalobca sa k podanému odporu žalovaného vyjadril a uviedol, že k námietke skúmania bonity žalobca riadne, v súlade s platnými právnymi predpismi preveril platobnú schopnosť žalovaného a za účelom preukázania splnenia si svojich povinností v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že žalobca výslovne popiera tvrdenia žalovaného žeby skutočnosť, že návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 01.07.2024 neobsahoval okolnosti skúmania bonity žalovaného má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3463986 7 03 zo dňa 06.04.2018 (ďalej aj len "Zmluva o úvere"). Žalobca poprel, že pri poskytnutí úveru neskúmal bonitu žalovaného, resp. pri skúmaní bonity nekonal s odbornou starostlivosťou. Žalobca uviedol, že podaním zo dňa 30.07.2024 exaktne špecifikoval akým spôsobom preveril sociálne ekonomické pomery žalovaného. Žalobca poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu Prešov 4Co/100/2019 zo dňa 13.02.2020 „Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobou chorobou a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať.“ Na základe uvedeného mal žalobca za to, že jednoznačne a v dostatočnom rozsahu preukázal že pred poskytnutím úveru na základe Zmluvy o úvere skúmal bonitu žalovaného s náležitou odbornou starostlivosťou, a tak nie je možné vyvodiť záver, že by žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou a už vôbec, že by jeho konanie napĺňalo znaky hrubého porušenia odbornej starostlivosti, ktorého následkom je nemožnosť vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského

úveru, prípadne považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca vykonal všetky potrebné dopyty, zohľadnil príjmy ako aj výdavky žalovaného, zároveň zohľadnil aj všetky náklady vyžadujúce Národnou bankou Slovenska a teda konal s dostatočnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru. Žalovaný v odpore ďalej uvádzal, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čoho následkom má byť rovnako bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o úvere. Podľa názoru žalovaného, žalobca nezapočítal do celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru poplatok za poistenie. Uvedené tvrdenia žalovaného žalobca výslovne popiera a uvádza, že Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti stanovené právnymi predpismi pre takýto druh zmlúv. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere je aj amortizačná tabuľka, z ktorej jednoznačne vyplýva, že celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť obsahuje aj sumu poplatkov za rizikové životné poistenie v celkovej výške 3 615,00 EUR a uvedené je možné overiť jednoduchým matematickým výpočtom. Žalobca na tomto mieste pre úplnosť uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere je tiež dokument „Predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN zjednotenej pre medziúver a stavebný úver.“ Všetky uvedené listinné dôkazy boli Okresnému súdu predložené spolu s podaním Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 01.07.2024. Žalobca mal za

to, že Zmluva o úvere spĺňa všetky zákonom stanovené požiadavky a vágne tvrdenia žalovaného sú iba účelové a na základe uvedeného je zrejmé, že Zmluvu o úvere nie je možné kvalifikovať ako bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný v odpore ďalej uvádza, že s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o úvere, ktorú by mal Okresný súd údajne konštatovať, žalovaný nebol ku dňu vyhotovenia listu UPOZORNENIE NA VYHLÁSENIE MIMORIADNEJ SPLATNOSTI zo dňa 09.06.2023 v omeškaní so žiadnou splátkou, nakoľko bol povinný uhrádzať iba istinu pohľadávky, čím podľa názoru žalovaného neboli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca výslovne popiera, že by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti

(ďalej aj len „OZ“). V zmysle § 53 ods. 9 OZ: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Omeškanie žalovaného s plnením si povinností v zmysle zmluvy o úvere, žalobca preukázal aj výpisom z účtu medziúveru, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s plnením si svojich povinností v zmysle Zmluvy o úvere a žalobca za účelom bránenia si svojich práv pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené zákonné požiadavky týkajúce sa využitia inštitútu mimoriadnej splatnosti úveru je jednoznačné, že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi. Z uvedeného je jednoznačné, že právne úkony žalobcu – Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sú dostatočne určité právne úkony a sú tak jednoznačne platnými právnymi úkonmi, a uplatnený nárok žalobcu je preukázateľne dôvodný.

Nakoľko žalovaný svoju právnu argumentáciu týkajúcu sa neplatnosti zosplattennia dlhu zo Zmluvy o úvere opiera o údajnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o úvere, z dôvodu zdanlivej absencie náležitosti Zmluvy o úvere, ktoré Žalobca v ods. II tohto vyjadrenia jednoznačne vyvrátil, považoval žalobca ďalšie tvrdenia žalovaného za účelové, nepreukázané a irelevantné. Žalobca na tomto mieste poukazuje aj na skutočnosť, že v súlade s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. PL ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018: „Pri ustanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov vrátane princípu právneho štátu. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty.“ Žalobca pripúšťa, že počas splácania úveru môžu nastať rôzne situácie a skutočnosti, ktoré obmedzia žalovaného pri plnení povinností zo Zmluvy o úvere, to však neznamena, že finančné prostriedky, ktoré boli na základe Zmluvy o úvere poskytnuté nie je žalovaný povinný žalobcovi ako veriteľovi v zmysle platných právnych predpisov vrátiť, obzvlášť s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný čerpanie finančných prostriedkov na základe Zmluvy o úvere nepopiera, a tak je podaný odpor iba zjavne účelovým prostriedkom žalovaného s cieľom vyhnúť sa plneniu svojich povinností v zmysle Zmluvy o úvere. Žalobca už len záverom dodal, v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 23Cdo/1201/2009 aj „ochrana spotrebiteľa má svoje limity a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti s tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, nakoľko spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu.“

13. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril podaním doručeným súdu dňa 09.04.2025 a uviedol, že žalobca sa pri skúmaní bonity žalovaného obmedzil len na jeho príjem a informáciu z nebankového registra, avšak vôbec nezohľadnil náklady na bývanie a celkovo náklady na živobytie. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Žalobca tvrdil, že pri posudzovaní výdavkov žalovaného vychádzal zo sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti. Z dôkazov predložených žalobcom však nevyplýva, že by žalobca zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovaného na živobytie (SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Uvedené svedčí o ignorovaní zákonnej povinnosti dodávateľa úverových produktov na finančnom trhu. Z ust. § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ plynie, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum

ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho-ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Tento postup dodávateľa na úverovom trhu, ktorý používa paušálny údaj v podobe sumy životného minima, nakoniec neplynie ani z opatrenia NBS z 14.11.2017. Z ust. § 2 ods. 5 plynie cit. „Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima²⁾ spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť³⁾ a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“ Z uvedeného nepochybne neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima. Vzhľadom na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach sp.zn. C-565/12 z 27.03.2014, C-449/13 zo dňa 18.12.2014 a C-679/18 zo dňa 05.03.2020, na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újnné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj výdavkov. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). S poukazom na uvedené je úver bezúročný a bez poplatkov a zároveň žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie

spotrebiteľského úveru. Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nakoľko upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neuvádza identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a preto sú tieto úkony v zmysle § 37 ods. 1 OZ pre neurčitosť neplatné právne úkony. Zo systematického zaradenia ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca pre platnosť okamžitého zosplatnenia pohľadávky vyžaduje uskutočnenie 2 úkonov, tzn. výzvu, v ktorej je dlžník upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatniť dlh a následné zosplatnenie úveru, ktoré zosplatnenie môže veriteľ vykonať najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky. Okamžité zosplatnenie úveru je možné považovať za právny úkon v zmysle § 35 občianskeho zákonníka, keď sa jedná o prejav vôle smerujúci k zmene, príp. zániku práva a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Totiž vyhlásením okamžitej splatnosti úveru jednoznačne dochádza k zmene pôvodne dohodnutých zmluvných podmienok v zmysle zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je možné konštatovať, že ide o inú právnu skutočnosť, na ktorú je nutné analogicky uplatniť ustanovenia pre platnosť právneho úkonu podľa § 35 občianskeho zákonníka. Aby bol potom právny úkon (tzn. okamžité zosplatnenie a za použitia analógie tiež výzva) platný, vyžaduje sa v súlade s § 37 občianskeho zákonníka, aby bol uskutočnený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Z upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky žalobca mienil pristúpiť k zosplatneniu úveru. Vo vzťahu k okamžitému zosplatneniu žalovaný rovnako uvádza, že z výzvy, ktorou žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej konkrétnej splátke (v akej výške, s akou splatnosťou) veriteľ, t.j. žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Je nutné zmieniť, že uvedená skutočnosť je podstatnou pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a zistenie, resp. overenie splnenia podmienok banky vo vzťahu k § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka. Dlžníkovi bez uvedenia podstatných skutočností nie je zrejmé, či veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po tom, čo bol vo vzťahu ku konkrétnej splátke v omeškaní najmenej 3 mesiace. Dlžník z takto uskutočnenej výzvy a zosplatnenia potom nemôže ani zistiť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky je v omeškaní a pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazom na vyššie zmienené žalovaný mal za to, že právne úkony - okamžité zosplatnenie a výzva sú neplatnými právnymi úkonmi pre ich neurčitosť a nezrozumiteľnosť, keď z nich nevyplýva, ku ktorej konkrétnej splátke, v akej výške, s akou splatnosťou (uvedenie konkrétnej splátky absentuje v oboch úkonoch veriteľa. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka. S takýmto záverom sa rovnako stotožnil Krajský súd v Prešove, ktorý v rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 uviedol, že „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§37 ods.1 OZ)“. Rovnaký záver plynie z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/14/2023, ktorý uviedol, že výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporné bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Krajský súd Žilina v rozhodnutí zo dňa 15.06.2022 sp. zn. 7CoCsp/32/2022 k náležitostiam predžalobnej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol nasledovný právny názor: „Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru, je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktorej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zrejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu

predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ teda vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zroční celý dlh naraz. Opodstatnenosť správnosti uvedeného právneho názoru je podporená aj komentárom k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov A. M. a kolektív – Občiansky zákonník, komentár I., 2015 - strana 576, na ktorý správne poukázala žalovaná. „III. V zmysle § 132 CSP: „V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ V zmysle § 216 ods. 1 CSP: „Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.“ S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia je žaloba nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatenú. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaný spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok.

14. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 13.01.2025. Žalobca a žalovaný ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní.

15. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

16. Žalobca obchodná spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 06.04.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3463986 7 03. V zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver – medziúver výške 30.000 EUR na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru. V zmysle čl. I bod 1.2. zmluvy pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby, sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod č. 3463986 7 03 vo výške cca 17 700,92 EUR. Strany sporu v zmluve v čl. II dohodli, že medziúver

sa poskytuje na dobu určitú s úrokovou sadzbou 5,99 %. Výška mesačnej splátky úrokov medziúveru bola vo výške 241,61 EUR, s počtom 154 splátok, výška mesačného poistenia vo výške 15,- eur. Ďalej bolo v zmluve uvedené, že medziúver je poskytnutý žalovanému, ktorý má uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení č. 3463986 7 03 s výškou mesačného vkladu 76,86 EUR, pričom počet mesačných vkladov, ktoré museli žalovaní uskutočniť na splnenie podmienky pridelenia CS bolo 154. Výška stavebného úveru č. 3463986 7 03 po pridelení cieľovej sumy bola vo výške 17 700,92 EUR, úroková sadzba bola 2,90 % a výška mesačnej splátky istiny a úrokov stavebného úveru bola 226,61 EUR s počtom splátok 87. Termín konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru bol 15.05.2038 a celková čiastka medziúveru, ktorú boli žalovaní povinní v zmysle zmluvy zaplatiť bola vo výške 58 911,63 EUR.

17. Výzvou zo dňa 02.11.2022 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 1 213,29 EUR a upozornil ho na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy.

18. Žalobca listom zo dňa 19.12.2022 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.12.2022 a vyzval ich na uhradenie sumy 29 402,34 EUR.

19. Z výpisu z účtu medziúveru č. 3463986 1 05 je zrejmé, že dlžná suma predstavovala sumu vo výške 33 061,14 EUR.

20. Z výpisu z účtu stavebného sporenia č. 3463986 7 03 je zrejmé, že nasparená suma predstavovala sumu vo výške 2 967,15 EUR.

21. Predžalobnou výzvou zo dňa 06.06.2024 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 34 076,24 EUR.

22. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

23. V prejednávannej veci nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovanými došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

24. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (06.04.2018), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1.

25. Podľa ust. § 2 ods. 3 písm. d) a e) citovaného zákona, v bankovom povolení sa môže stavebnej sporiteľni okrem vykonávania stavebného sporenia podľa odseku 1 povoliť aj vykonávanie týchto bankových činností: d) poskytovanie úverov zo zdrojov mimo fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v §11 ods. 1, e) poskytovanie spotrebiteľských úverov zo zdrojov mimo fondu stavebného sporenia na financovanie vybavenia domácnosti.

26. Podľa ust. § 7 ods. 3 citovaného zákona, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, 3c) b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

27. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (04.06.2018), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Hlavný právny vzťah je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany

spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože normy obchodného práva sú použité len vtedy, ak neodporujú právnej úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi 3 zákonmi prichádzajúcimi do úvahy: 1) zákon o spotrebiteľských úveroch, 2) Občiansky zákonník a 3) Obchodný zákonník panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje, respektíve tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

29. Podľa ust. § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (06.04.2018), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa ust. § 39 citovaného zákona, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa ust. § 52 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa ust. § 52 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

33. Podľa ust. § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa ust. § 53 ods. 9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 524 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 526 ods. 1 a 2 citovaného zákona, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

37. Podľa ust. § 565 citovaného zákona, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (06.04.2018), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na

udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

39. Podľa ust. § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

40. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

41. Podľa ust. § 7 ods. 16 citovaného zákona, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

42. Podľa ust. § 7 ods. 17 citovaného zákona, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

43. Podľa ust. § 7 ods. 19 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

44. Podľa ust. § 7 ods. 20 citovaného zákona, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

45. Podľa ust. § 7 ods. 23 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

46. Podľa ust. § 7 ods. 27 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

47. Podľa ust. § 7 ods. 41 citovaného zákona, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu 9) voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu, f) limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu a metodika na výpočet tohto podielu.

48. Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

49. Podľa ust. § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v

ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

50. Podľa ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

51. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (06.04.2018), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

52. Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (06.04.2018), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

53. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

54. Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že žalobca obchodná spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 06.04.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3463986 7 03. V zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver – medziúver výške 30.000 EUR na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru č. 3463986 1 05. V zmysle čl. I bod 1.2. zmluvy pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby, sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod č. 3463986 7 03 vo výške cca 17 700,92 EUR. Strany sporu v zmluve v čl. II dohodli, že medziúver sa poskytuje na dobu určitú s úrokovou sadzbou 5,99 %. Výška mesačnej splátky úrokov medziúveru bola vo výške 149,75 EUR, s počtom 154 splátok. Ďalej bolo v zmluve uvedené, že medziúver je poskytnutý žalovanému, ktorý má uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení č. 3463986 7 03 s výškou mesačného vkladu 76,86 EUR, pričom počet mesačných vkladov, ktoré musel žalovaný uskutočniť na splnenie podmienky pridelenia CS bolo 154. Výška stavebného úveru č. 3463986 7 03 po pridelení cieľovej sumy bola vo výške 17 700,92 EUR, úroková sadzba bola 2,90 % a výška mesačnej splátky istiny a úrokov stavebného úveru bola 226,61 EUR s počtom splátok 87. Termín konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru bol 15.05.2038 a celková čiastka medziúveru, ktorú bol žalovaný povinný v zmysle zmluvy zaplatiť bola vo výške 58 911,63 EUR. Výzvou zo dňa 02.11.2022 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 1 213,29 EUR a upozornil ho na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy a následne listom zo dňa 19.12.2022 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.12.2022 a vyzval ho na uhradenie sumy 29 402,34 EUR.

55. Súd podrobil skúmaniu či vôbec došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, nakoľko bol povinný ex offo preskúmať obsah záväzkovo právneho vzťahu a s tým obligatórne súvisí, okrem iného, aj preskúmanie otázok splatnosti pohľadávky.

56. Súd konštatuje, že žalobca listom (upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti) zo dňa 02.11.2022, v rámci ktorého vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 1 213,29 EUR a súčasne ho upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy, možno považovať za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Po predmetnej výzve následne žalobca adresoval žalovanému list (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) zo dňa 19.12.2022, v ktorom mu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a vyzval ho na úhradu dlžnej čiastky vo výške 29 402,34 EUR.

57. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.11.2022 (a nakoniec ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.12.2022), ktorým žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky, nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa (žalovaného), že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. V uvedenej výzve bolo uvedené len to, že jeho dlh predstavuje sumu vo výške 1 213,29 EUR. V zmysle uvedeného je zrejmé, že v liste žalobcu zo dňa 02.11.2022 absentuje konkretizácia splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu spotrebiteľského úveru.

58. Podľa názoru súdu za náležite odôvodnené, dostatočne určité a zrozumiteľné upozornenie spotrebiteľa ako bezvadný právny úkon dodávateľa, ktorý v spojení s jeho ďalším nadväzujúcim jednostranným hmotnoprávnym úkonom (vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky) vyvolá ním zamýšľané právne účinky ustanovené v zákone (tzv. zosplatnenie jeho pohľadávky proti spotrebiteľovi), možno pritom považovať len také písomné upozornenie spotrebiteľa, ktoré rešpektuje zákonné obmedzenia vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, t. j. z ktorého aj priemerný spotrebiteľ bez príslušného právnického vzdelania môže nepochybné posúdiť, že (i) k tomuto kroku dodávateľ skutočne pristúpil pre omeškanie spotrebiteľa so zaplatením splátky, ktoré (ii) trvá najmenej tri mesiace a (iii) súčasne v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením (iv) spotrebiteľa upozornil na uplatnenie práva dodávateľa ustanoveného v §565 o. z. Nespochybniteľným právom spotrebiteľa ako adresáta takéhoto úkonu dodávateľa, ktorým tomuto argumentujúc porušením jeho zmluvných povinností z jednostranného rozhodnutia dodávateľa sa menia a zanikajú jeho zmluvne dohodnuté práva (záväzkov plniť v splátkach), je totiž rozhodne vedieť, nesplnením ktorej splátky svoje povinnosti spotrebiteľ podľa dodávateľa porušil a pre omeškanie ktorej splátky dodávateľ následne sa rozhodol použiť svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, pričom z koncepcie týchto dvoch zákonných ustanovení vyplýva, že musí ísť o splátku tú istú.

59. Súd tak musí konštatovať, že z výzvy žalobcu zo dňa 02.11.2022, nebolo možné tieto skutočnosti zistiť a žalovaný ani nemohol akokoľvek vecne argumentovať, pričom hrozbu zosplatnenia pohľadávky dodávateľa dokonca nemohol ani odvrátiť prípadným dodatočným zaplatením omeškanej splátky, pre absenciu jej potrebnej bližšej identifikácie v spornej výzve. Súčasne sa žalovaný z uvedeného dôvodu ani nemohol mimosúdne úspešne ubrániť ani proti avizovanému použitiu práva dodávateľa ustanoveného v § 565 Občianskeho zákonníka. Obsah predmetnej výzvy preto nie je v súlade so zákonom, tento spotrebiteľa jednoznačne zavádza a zhoršuje jeho zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

60. Podľa právneho názoru súdu je takýto právny úkon neurčitý z dôvodu, že v tomto liste nie je riadne špecifikovaná konkrétna omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. S poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka súd považoval tento právny úkon žalobcu za neplatný, z dôvodu jeho neurčitosti, ako aj zákon obchádzajúci v zmysle ust. § 19 Občianskeho zákonníka. Pohľadávka sa nestala splatnou, a preto zosplatnenie pohľadávky žalobcom je podľa ust. § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

61. K danej problematike súd bližšie dodáva, že konkretizovanie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu spotrebiteľského úveru, je skutkovým tvrdením a riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania.

62. Je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

63. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky.

64. Keďže medzi stranami sporu bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

65. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

66. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

67. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). R 21/2025

68. Súd tak mal na základe vykonaného dokazovania za nesporné, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že žalobcom nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom. Súd má zato, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto podľa posúdenia súdu úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

69. Pôvodný veriteľ pohľadávky si tak právo na jednorazové splatenie dlhu uplatnil spôsobom odporujúcim vyššie citovaným zákonným ustanoveniam. Táto skutočnosť vyplynula z vykonaného dokazovania. Tento jeho jednostranný právny úkon bol teda urobený v rozpore so zákonom. Prirodzená splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať dňa 15.05.2038.

70. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd žalobu zamietol predovšetkým z dôvodu, že výzva na zaplatenie zo dňa 02.11.2022 je neplatný právny úkon, následne došlo k neplatnému ďalšiemu právnomu úkonu - mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Už len tieto samotné dôvody postačujú na zamietnutie žaloby, preto sa súd ďalšími námietkami, resp. dôvodmi na zamietnutie žaloby uvedenými vo vyjadrení žalovaného nezaoberal.

71. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Žalovaný mal v konaní plný úspech, požadoval náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní bol zastúpený advokátom, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Prievidza. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd

vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.